

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi elő

Általános szavazatjog.

Pécs, 1896. április 17.

Addig, míg a mostani „liberális“ párt lesz az uralmon, addig az általános szavazatjog csak ábránd Magyarországon, ábrándja a népszabadság barátainak, de annak megvalósítása a törvényhozásban komolyan még csak szóba sem jöhet, mert ez a hatalmi érdekszövetkezet, a mely szabadelvűnek hazudja magát, nem a jogok kiterjesztésére törekszik, hanem legfőbb gyönyörűségét a mások jogainak elkobzásában találja.

Programmjának egyik főpontja most is a törvényhatósági önkormányzat megsemmisítése, a másik pedig az a törekvés, hogy azon kevesek közül is, a kiknek a Tisza Kálmán-féle szűkkeblű választói törvény a választói jogosultságot megadta, minél többen fosztassanak meg törvényadta jogosítványaiktól, részint feledékenységből, részint adóhátralék címén kimaradjanak a lajstromból, s a kiket már egyáltalán nem lehetett azok közül kihagyni, a választói jog gyakorlatánál minél többen s legcinikusabb szemtelenséggel akadályoztassanak meg joguk érvényesítésében.

Persze a hazug cégér alatt folytatott reakcionárius üzelmek leplezésére hangzatos frázisokat kürtölnek világgá, a melyek azonban már annyira kopottak, hogy a legnaivabb lelkek is észreveszik azokat az érdekszálakat, a melyekből ez a takaró durván összeróva van.

A magyarság hegemoniájának biztosítása, egyike azoknak a frázisoknak, a melyekkel ezek a pseudo-liberálisok utját állják a választói jog minden kiterjesztésének. Mintha bizony a túlzó nemzetiségekkel kötött kormányparti paktumok nem százszorta többet ártanának a magyar állam-eszme integritásának, mint ha esetleg a nemzetiségi képviselők egy kis töredéke a magyar parlamentben szabadon panasználja fel sérelmeiket, a melyeknek alaptalan voltát ott nyomban napnál fényesebben ki lehetne mutatni.

A reakcionáriusnak csufolt Ausztria, a mely földrésznünknek legtarkább nemzetiségi konglomerátuma s a melyben a vezérszerepet igénylő németiség még viszonylagos többséggel sem dicsekedhetik, az általános szavazatjog behozatalát legközelebb megvalósítandó törvényhozási feladatnak hivatalosan elfogadta, s a magyar „liberális“ kormánypart, a mely pedig minden más téren annyira szereti majmolni az osztrákokat, még sem szégyenli azzal mentőgetni lefőzetését, hogy nálunk nem hozható be az általános szavazatjog, mert az veszélyeztetné a magyarság vezérlő szerepét!

De ez a hatalom birtokában eivénhedt párt már annyira beleélte magát abba a szánalmas rögeszmébe, hogy egyedül és kizárólag magát tartja a magyar államnak, mikép nem csodálhatni, hogy a magyar állam végpusztulását látja ott, a hol csu-

pán a hatalmi érdekszövetkezet alatt inogna meg a talaj.

Ebből kiindulva, a kormánypart a legmakacsabb kitartással áll utjába minden oly kísérletnek, a mely a választói jogosultságnak bármily csekély kiterjesztését célozza, mint ezt Apponyi javaslatának legutóbbi bizottsági tárgyalásánál is láttuk.

A nemzeti párt érdemes vezére az ő megszokott lágymeleg politikájának megfelelőleg csak azt indítványozta, hogy adóhátralék miatt senki se veszíthesse el az őt különben megillető választói jogosultságot, de ennek az indítványnak elfogadása is a miniszterek és kormányparti bizottsági tagok merev ellenzésén hajótörést szenvedett.

Nagyon helyesen tették tehát a főváros független polgárai, hogy a választási jog kiterjesztése érdekében a parlamenten kívül kezdeményeztek komoly akciót s ebbe belevonták a magyar állampolgárok amaz osztályait is, a kikkel szemben az állam eddig csak követelésekkel tudott fellépni, de ha viszont ők is részt követeltek az állampolgári jogosítványokból, akkor a hivatalos magyar állam mindjárt tüzet küldött s lázadóknak bélyegezte azokat, a kik nem tettek egyebet, mint azt követelték, hogy a törvény szerint őket is képviselni hivatott népképviselők megválasztásához nekik is legyen szavuk.

A független polgárság eme mozgalmával szemben természetesen megindult a hajsza a kormányparti sajtóban s a moz-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kiküzdött boldogság.

— Catulle Mendès. —

I.

A kis Alcidalie, a ki egy favágó leánya volt, sokat hallott ugyan beszélni a boldogságról, de sejtelve sem volt róla, hogy lehetne azt feltalálni; bizonyosan nem a vad erdő ösvényén, hol gyakran járt az apjával, görnyedve a tüskés galyak alatt, míg mestelen lábait összevérezték a fagyókerek és a kövek. Azt sem tudta, miben áll és hogy néz ki a boldogság, bár titkos ösztöne azt sugalta, hogy az egy szép fiatal ember, büszke arccal, nagyon szelid mosolylyal és úgy öltözve, mint bármelyik herceg fia, arannyal, ezüsttel himzett rózsaszínű, vagy kék seiyembe.

— Ejh mit! — mondotta egy nyári reggelen, a mint az erdei ösvény szélén üldögélt — már arra vagyok én kárhoztatva, hogy sohase ismerjem meg a boldogságot. Pedig hát a mult hó végén már 16 éves multam; ha még tovább késik, az a jele, hogy tudni sem akar rólam, mert vén leány leszek.

Oly nagy fájdalom szállta meg erre, hogy az ut kavicsai is meglágyultak tőle, a mi nagyon ritka dolog, mert a kavicsok épen nem szánakozók, inkább rossz kedvre hajlandók, mert folytonosan rajuk taposnak a nélkül, hogy e miatt lehetséges volna panaszkodniok.

És a kis Alcidalie nem szűnt meg busongani. Szerencséjére egy jó tündér volt a közelben, ki éppen egy szent-Jánosbogár és egy pettyes bődönke egybekelését áldotta meg. A mint a szertartásnak vége volt, a favágó lányához fordult és így szólt hozzá:

— Nos, kicsikém, ne essél annyira kétségbe. A boldogság soha sincs hozzánk oly közel, mint mikor nagyon távol képzeljük magunktól. Nézz csak az ut tulsó oldalára. Látod azt a fiatal vadászt, a ki mosolyogva szendereg ott ama virágos vad rózsabokor alatt? Ez a király unokaöccse és bár soha sem látott életében, most te rád gondol ál-mában. Menj gyorsan át az uton és telepedj le mellé. A mint felébred, nyakad köré fonja a karjait és magával visz palotájába, hol a legboldogabb hercegnő leszel.

A jó tündér erre eltűnt.

Alcidalie eleinte nem mozdult helyéből, annyira meglepték a hallottak s annyira elbűvölte a fiatal vadász alakja. Nem, nem, soha sem hitte volna, hogy létezhetik a föl-

dön valami olyan szép, a minő a virágos rózsabokor árnyában szunnyadó fiatal vadász volt. A gondolatra, hogy meg fogja őt csókolni és magával viszi, majd elájult örömben. De csak pár pillanatig időzött e kellemes gondolatoknál és hogy jobban futhasson, felfogta karton szoknyáját, boldogsága felé repült, ki az ut oldalán várta.

II.

— Hjah! ebben az erdőben nemcsak jó, de rossz tündérek is laktak. Hasonlított kissé az élethez, hol a rossz karöltve jár a jóval. Egy rossz tündér tehát, a ki éppen egy pillangó párt házassági eiválásra ösztökölt, a lányka felé fordult s parancsoló kézmozdulattal megállította:

— „Ne hidd ám, — mondotta a legbőszebb arccal, — hogy csak oly könnyen megy a dolog. Hogyan, csak pár lépést kellene tenned, hogy elérd boldogságodat? Ez aztán új és furcsa dolog lenne. Hiszen akkor nem volna kedvesebb, mint a férfiak és nők sorsa! Én nem akarom, hogy így legyen! A mi téged illet, hogy még véget értek a gyötrelmeid, nem ma s nem holnap lesz az, hogy legboldogabb hercegnő leszel a király unokaöccsének palotájában.“

— Oh asszonyom, hát oly rossz szívű ön? Minő visszatetszést szülhet önben egy

galom vezetőit szociálista, sőt anarchikus tendenciákkal vádolják, a kik a parlament elé való dolgokat kivisznek az utcára s a tömegek szenvedélyeinek felizgatásával törnek a törvényes állapotok felforgatására.

No de az ily nagyhangú frázisok nem zavarhatják meg a független elemek működését, mert a hatalom birtokosai egybűt sem hozták tálcán a népnek a hatalom kezelésében való részesedést, ezt a népnek mindenütt úgy kellett kicsikarnia, annál kevésbé lephet ez meg tehát a magyar kormányparttól, a melynél szívósabban a hatalomhoz egy párt sem ragaszkodik a világ összes államaiban.

S éppen mivel a hatalomhoz való görcsös ragaszkodásban nincsen párja a mi kormánypartunknak, vesz az általános szavazatjog érdekében megindult mozgalom meghiusítására igénybe oly szokatlan eszközöket is, a minőket másutt a hatalom birtokosai igénybe venni méltóságukon alól állóknak tartottak.

Nálunk a kormány rendelkezésére álló sajtónak nemcsak az a feladata, hogy ujságaiban állja utját a valódi népakarat érvényesülésének, hanem agent provocateurok is szolgáltat az ellenzéki mozgalmak meghiusítására.

Az általános szavazatjog mellett rendezendő népgyűlés tárgyában hétfőn tartott előértekezleten megjelent egy kormányparti ujságíró s bele akarta ugratni a rendező bizottságot abba, hogy a május 10-iki népgyűlés programjába az általános szavazatjoggal kapcsolatosan foglalják bele a főrendiház eltörlését is.

Könnyű kitalálni, hogy mit akart ezzel elerni a kormány szekereinek érdemes tologatója. Ha a beugratás sikerül, akkor, bármily impozáns legyen is a népakarat megnyilatkozása, a legfelsőbb körökben ismét előállhatott volna a kormány hazamentő szerepével, ráfoghatta volna a mozgalomra az alkotmányfelforgató tendenciákat, a melyek elnyomásában az udvar feltétlen támogatására számíthatott volna.

hozzám hasonló szegény leánynak a megelégedettsége? Különbem nekem semmit sem kell öntől félnem. Miután a jó tündér azt mondotta, hogy menjek az ut tulsó oldalára, nincs hatalom, mely ebben meggátolhatna.

— Igaz, hogy az egyik tündér meg nem semmisítheti a másik tündér akaratát. De az, ki téged pártfogol, könyörtelenségének elhamarkodásában feledte tüzetesen megmondani, mi módon juthatsz az ut tulsó oldalára. Nos, siess, fuss, ha tudsz; de nézd ott fenn, nagyon magasan azt a rezgő, könnyű ökörnyálat, mely az egyik tölgyfától a másik hársfára száll, ezen kellene átjutnod, hogy az ut tulsó oldalára éj.

S ezt mondván, a rossz tündér eltűnt oly röhögéssel, melytől felriadtak az erdő szárnyasai, még a feketefejú cinege is rögtön elhallgatott, mint ahogy megszűnik a forrás bugása, ha egy csöpp jeges víz belecsöppen.

III.

Alcidalie kezdetben nem akarta hinni szerencsétlenségét. Futni készült. Hasztalan kísérlet. Egy titokzatos hatalom fogta az ut innenső oldalán. Képtelen volt egy lépést is tenni előre; még csak a karjait se tárhatta a boldogság felé, mely olyan közel mosolygott a rózsabokor aljában. Ekkor elkezdett sírni. Hogyan? hát lehetséges? hát igaz

Mert a főrendiház egyszerű eltörlése nemcsak azért lehetetlen, mivel azt magának a főrendiháznak is meg kellene szavaznia, hanem azért is, mert az ellenkezik a korona tradícióival s a magyar alkotmány szervezetével, míg az általános szavazatjog egyenes követelménye az 1848-iki törvény által szentesített népképviselő elvének.

Az oly mozgalmat, a mely tisztán az általános szavazatjog behozatala mellett agitál, nem lehet befeketíteni annál az udvarnál, a mely Ausztriában annak behozatalához hozzájárult, de ha összekapcsolják egy másik törvényhozási faktornak egyszerű elcsapásával, akkor az államot mentik meg azok, a kik ezt a mozgalmat tüzzel-vassal elnyomják.

No de a beugratás nem sikerült, az agent provocateur kudarccal vonult vissza, mert kicsavarták a kezéből a fegyvert, a melynek hivatása lett volna csirájában elfojtani a terjedő eszmét.

H i r e k.

Pécs, 1896. április hó 17.

Menyasszonyok lexikonja.

Az ezredévet az teszi egy kissé unalmasná, hogy körülbelül egy esztendő óta minden a „millenniumra“ készül, még az is, a minek a millenniumhoz semmi köze nincsen. Így különösen az irodalmi termékek ezrei: a kilencven százaléknyi álhazafiasággal megírott ódák, a rosszabbnál-rosszabb monográfiák, sebtiben készült emlékalbumok, — mind egy szálíg a millennium szerencsétlenségére látnak napvilágot. Mindezzelre érdekes és figyelemre méltó azonban egy laibachi német sógor vállalkozása, aki egy új, eddig még igazán páratlanul álló munkával óhajta gazdagítani a magyar irodalmat, a millennium alkalmából.

Az utazó, aki természetesen roppant diszkréció mellett folytatja a maga működését, jelenleg Pécsen időzik. Rokonszenves külsejű, jó modoru ur, akinek minden mozdulatán meglátszik a nagyvilági élet simasága, előkelősége, s minden szavából kiérzik az elegancia. Sok nyelvet beszél s ami csodálatos, a magyart feltűnő tisztasággal. — Eimondta, hogy mi járatban van. Az ő utazásának

lenne? Hát nem fog ott ülni a vadász oldalán, mikor fel fog ébredni? Nem vezeti őt, hogy nejevé tegye a király pompás palotájában.

Könyben ázó szeméit az ökörnyál felé emelte, mely a tölgyfa csucsáról a hárs legmagasabb ágáig nyult. Hajh! olyan finoman, olyan vékonyan s minden pillanatban készen elröplülni a legcsekélyebb szellőre! Egy ökör szem egy szárnycsapásra elrombolta volna; nagyon könnyűnek kellene lenni annak a pillangónak, mely rászállhatna anélkül hogy szét ne tépje. Ha Alcidalie a fára másznék, s csak ujjahegyével rá bizná magát egy pillanatra erre a rezgő semmire, lezuhanna a kavicsra és összetörné csontjait; ott találná vérbe fagyva holtan. Nos, mindegy! a biztos halál dacára, megkísérli az egyetlen utat, melyet felajánlottak neki az oly közel és oly távoli boldogsághoz. Igen, minden kicsinysége, minden véznasága dacára bár, gyakran sirt egy-egy kis méhcsipőre is, lesz bátorsága dacolni a fájdalommal!

Felmászott a tölgyre, ágról-ágra hágva elért a lombos mormogó csucsig, az ökörnyál fölé hajolt. . . Oh! mennyire félt, mennyire reszketett, de csak egy percig habozott. „Oh te, ki alszol, mosolylyal ajkaidon a rózsák alatt! egy szép fiatal ember, kedves boldogságom, isten veled, isten veled!“

célja megszüntetni a házasság-közvetítő irodák működését, a melyek a maguk szeméremtelenségével az el nem viselhető tulságba mennek, s emellett ugyancsak megsarcolják a szegény papákat. Ennek a miserábilis állapotnak akar ő véget vetni egy házaspótló munkával, a melyet egy jőnevű íróból álló társaság szerkeszt meg, s amelynek adatait most szerzi össze ő és még tíz más utazó az ország egyéb városaiban.

A könyv címe lesz: „Menyasszonyok lexikonja.“ Ez a mű magában fogja foglalni az ország összes férjhez menendő leányainak névsorát, már tudniillik azokat, akiknek legalább 5000 forintnyi hozományuk van. Ez helyes intézkedés, mivel a mai világban csak nagyon kevés olyan bolond van, aki 5000 forintnál kisebb hozománnyal rendelkező leányt vesz feleségül. Az utazó az adatokat részint magánértesülésekből, részint telekkönyvi kivonatok alapján szerzi be, de mindig a legnagyobb diszkrécióval s úgy, hogy információi pontosságában kételkedni senkinek oka nem lehet. Arcképeket természetesen nem fog közölni a lexikon, mert ahol hozomány van, ott az arckép tökéletesen mellékes kérdés. A lexikon magyarázó függelékkel lesz ellátva, amely a szövegben előforduló rövidítéseket deríti fel a betűhalmazban kororászó völegényjelölt előtt. A készülő „Menyasszonyok lexikonja“-ból már kézen van egy iv, teljesen kinyomtatva, abból közlünk egyet-mást a bővebb megérthetésre. Ott láttuk a 9. oldalon:

Kohn Rézi: Hoz. 10.000 frt.

Hátrányai: Sz. K.

Előnyei: Z. n. t. Nb. 50.000 frt.

Ennek a sok hieroglifának a megfejtése ez:

Kohn Rézi, hozománya 10.000 frt, hátrányai: (Sz.) szeplős, (K.) kancsal; előnyei: (z. n. t.) zongorázni nem tud; (Nb. 50.000 frt) nagybácsijától 50.000 frtot remélhet, ha tudniillik az elköltözik e siralomvölgyből.

Az utazó e sorok írójától is kért felvilágosításokat, aki adott is neki, de azért legyenek nyugodtak a pécsi hölgyek, mert majd mindegyiknek a hozományához hozzáhozott vagy 5000 frtot. A mű megjelenése elé nagy várakozással tekintenek s annak megbízhatóságában annyival inkább sem lehet kételkedni, mivel a szerkesztők egytől-egyig — nős emberek.

— mondá. — „Még nem ismerlek s irántad való szerelemmel halok meg. Isten veled! Igyekszem nem sikoltani, ha leesem, félve, hogy feljedsz, legyen esésem zaja oly csekély, hogy ne ébredj fel álmodból, melyben rólam álmodozol!“ Aztán elszántan előre haladt és önként azt képzelik, kétségen kívül, hogy alázuhant a kövekre? Semmi esetre sem?!

Mielőtt érintette volna a gyöngye mozgó fehérséget, átváltozott, bizonyára a jó tündér kegyelméből és ez volt barátságának méltó jutalma — a legparányibb pettyes bődönkévé, mely apró lábacskaival gyorsan végig futott a tölgy csucsáról a hárs legmagasabb ágáig nyúló szálon. De az átkelés után a rovarkából leányvá lett, oda ült a vadász mellé a virágos rózsabokor alá és a király unokaöccse átkarolta a nyakát s mondván: „Te még szebb vagy az álmonnál is! Akarsz e kis favágólány az én palotám hercegnője lenni?“

Mert — a mint a jó öreg anyóka rokkája duruzsolta — hasztalan akarnak a féltékeny hatalmak megfosztani bennünket attól, a mi jogosan megillet; ha van elég bátóságunk kiérdemelni a jó tündérek támogatását, mindig elérjük boldogságunkat, mely az ut tulsó oldalán várakozik reánk.

Naptár 1896. Április 18-án.

Naptár. szombat, április 18. — Róm. kath. Apolloniusz. — Prot.: Apollon. — Görög-kel. (április 6.) Eulik. — Zsidó: S. Tassia M. — Nap két 6 óra 8 perckor. — nyugszik 6 óra 51 perckor. — Hold két este 5 óra 27 perckor — nyugszik éjjel 2 óra 04 pe.ckor.

Időjárás: hőmérséklet 65 Cels. fok meleg, légnyomás 752. Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelesége szerint enyhe idő, jelentékeny csapadék nélkül várható.

Színház: Náday Ferenc vendégfelléptével a „Rosenkrauz és Guildenstern.”

— **(Katonai hír.)** Baitner Ernő honvédfőhadnagy, gróf Schlippenbach István vezérőrnagy segédtestje, a csapat szolgálati állományba helyeztetvén, helyére segédtestül Várady Géza, 5-ik honvédhuszárezredbeli főhadnagy vezényeltetett ki.

— **(Kinevezés.)** Halasy Zdenko dr. a kaposvári kórház alorvosává nevezetett ki.

— **(Pécsi kiállítók.)** Abból az alkalomból, hogy az ezredévi kiállításra bejelentett tárgyak már utnak indíttatnak, érdekesnek találjuk közölni a teljes névsort azokról, hogy kik állítottak ki Pécsről. Adjuk a névsort a bejelentések beérkezése szerint a következőkben: 1. Taussig Zeigmond különféle borok, szőlőveszők, tőkék és gyümölcsök. 2. Bergmann Ignác 1887., 92. és 94-iki sajtótermésű borok. 3. Krausz Lajos utóda Neumann Ignác és társa üres üvegek. 4. Littke L. pezsgőgyáros 350 m. nagyságu külön pavillon. 5. A Duna Gőzhajós társaság táblázatok, rajzok és iskolai dolgozatok. 6. A ciszt. r. főgimnáziuma rajzok, fényképek, az 1894—95-iki értesítő, a tanulók írásbeli dolgozatai. 7. Állami reáliskola tanári könyvtár fényképe, az intézet története, a tanulók írásbeli dolgozatai, egy minta-rajzterem modellje, magyar díszítményi minták. 8. A D. G. T. Bányagazgatóság térképek, grafikai táblázatok, tárna szelvények, mintázások, 4 album, kőzetek. 9. Csukás Zoltán egy cink gloriett. 10. Maranics Rajmár szőlő-sajtó, borfejtő-gép, kutyafej rézből, gépcsap, tömlő csavar, 8 hordó ajtó vasalás, hordózáru ágyúércből, peronospora permetező. 11. Reinhard János fedeles kocsi. 12. Deutsch Ádám és Eisner József méasztégla és oltatlan mész. 13. Domján Otmár díszszekrény. 14. Höffler testvérek különféle bőrök. 15. Hamerli János bőrkeztük és keztükbőrök. 16. Zelesny Károly egy nagy szekrény 28 fényképpel. 17. Trebitscher Dani ecet. 18. Fürth Ignác 3 üveg hordócska ecetszess. 19. Hirschfeld Samu külön pavillonban mindenféle sörök. 20. Schwartz Mór sajtók. 21. Dorner Henrik és társa, kaptafa és cipészeti segéd eszközök. 22. Engel Adolf és fiai külön pavillonban parketták és fakészítmények. 23. Orf Gáspár borok, 7 pár cipő, 1 pár díszcsizma. 24. Mülherr Alajos borgyűjtemény a borvidék jellegzetes boraiból. 25. Zsolnay Vilmos fal és fürdőkád burkolatok, konyha- és árnyékszék berendezések, keramikai építészeti cikkek, porcellán, fayance és majolika dísz- és használati tárgyak. 26. Ribay Ferenc sajtótermésű borok. 27. Papp L. fényképek. 28. Baranya vármegye közönsége az árvaház terve. 29.

Sebesy Ede József lombfűrészeti dolgok. 30. Jankovits Hugó fajborok és pipere szappanok. 31. Szuly János sajtótermésű borok. 32. Weiller Nep. János különféle borok. 33. Schmidt Antal dr. új rendszertű műtő-asztal. 34. Hosszu István 2 db. citra. 35. Ruepprecht testvérek 3 harang állvánnyal, mozdony fecskendő, városi fecskendő, 3 targonca fecskendő, 2 borszivattyu, 2 kutállvány, 2 szivattyu szerkezet, borsajtó, superior gabonatisztító, Euréka gabonatisztító, daratisztító-gép, felvonó szerkezet. 36. Angazter József orgona. 37. Pécs város épülettervek, tanulók dolgozatai. 38. Polgári leányiskola kézimunkák. 39. Laubheimer Róbert szemléltető domborművű térkép a föld felületéről. 40. Papnövelde könyvek. 41. Isr. hitközség iskolai különféle. 42. Heinzl Emil Pécs környékének domborművű térképe. 43. Pécs városi kórház épülettervek. Ezekből is látható, hogy Pécs város méltólag lesz képviselve az ezredévi kiállításon.

— **(Halálos fegyvermagyarázat.)** Szegzárdról írja levelezőnk, hogy Kálzsa tolnamegyei községben nagy szerencsétlenséget okozott a vadászfegyver magyarázatása. Gőning Henrik ugyanis, amint a vadászatról hazajött, kétcsövű fegyverének szerkezetét kezdte magyarázatni a feleségének. A fegyver e közben elsült és a golyó a szerencsétlen asszonyt találta, a ki vérfagyasztó sikoltással ájulva rogyott össze. A megrémült ember rögtön orvosért küldött, a ki megállapította, hogy a lövés nem ért ugyan nemesebb részeket, de azért belső elvérzéstől lehet tartani. A gondatlan férj ellen megindították a vizsgálatot.

— **(A „Pécsi Athletikai Club“)** május hó 17 én (rossz idő esetén május 31-én) a tettei versenypályán házi versenyt tart. A verseny bizottság a következőkép alakult meg. Elnök: Jobszt László dr., versenybírák: Nagy Géza dr., Szilasi Zeigmond dr., Taizs József és Zsolnay Miklós, pályabírák: Liber György dr., Máthé Ödön, titkár: Notter Jenő, időmérők: Hainess Károly, Mayer Károly, indító: Bodó Aladár dr., pénztáros: Günzberger József, orvos: Johan Béla dr. Verseny nemek a következők: I. Sikfutás. Táv 150 méter. — Díjak: Elsőnek nagy bronz érem, másodiknak, ha négynél többen versenyeznek, kis bronz-érem. II. Súlydobás magasba és távolba. Súly 7 és egy negyed kilogramm. A dobás ugró deszkáról történik. A magas- és távolba dobás összeredményét a magas dobás egész és a távolba dobás kétharmad részének cmeterekben kifejezett együttes összege képezi. Győztes, a ki az említett módon a legnagyobb eredményt mutatja fel. Díjak: Elsőnek nagy bronz érem, másodiknak, ha legalább négyen versenyeznek, kis bronz érem. III. Távolugrás. Az iramodás tetszés szerinti; az elugrás 15 cm. magas deszkáról történik. — Előre esés az ugrásnál számít, hátrabukás az ugrást lerontja. — Minden versenyző három ugrást tehet, melyek közül a legjobb (legnagyobb) számítatik. — Díjak: Ha legalább négyen versenyeznek, az elsőnek, ha 5 m. 80 cmt. ugrik, kis ezüst, különben nagy bronz érem, másodiknak nagy bronz, illetve kis bronz

érem. IV. Súlyemelés. Súly 50 kgrm. Díjak: Elsőnek nagy bronz érem, másodiknak, ha legalább négyen versenyeznek kis bronz érem. V. Kitartó verseny. Sikfutás. Táv 5000 méter. — Díjak: Ha négyen versenyeznek, az elsőnek kis ezüst, másodiknak nagy bronz érem; ha ötven, harmadiknak kis bronz érem. VI. Magas ugrás. Az iramodás tetszés szerinti, az elugrás 15 cm. magas deszkáról történik, mely a mércétől 1 m. 20 cm. távolságra van. A verseny 1 m. 30 cm.-nél kezdődik. A ki a szinórt ugyanegy magasságnál 2-szer letüti, a versenyből kiáll. Elsőnek, ha legalább 170 cm. magasságot ugrott, kis ezüst érem, különben nagy bronz érem, másodiknak, ha négyen versenyeznek, nagy, illetve kis bronz érem. VII. Kardvívás. Győztes, ki ellenfelének 5 voltot (touche) ad. — Elsőnek kis ezüst érem, másodiknak, ha legalább négyen versenyeznek, nagy bronz érem. VIII. Vigasz-verseny. Versenyezhet a „P. A. C.“ tagjai közül bárki, a ki a viadal napján díjat nem nyert. — Nevezés a helyszínén a verseny-titkárnál. — Táv 150 m. Díj: Az elsőnek kis bronz érem. Nevezési sárnap: május 10-én esti 6 óra. A versenyeknél a „Pécsi Athletikai Club“ versenyszabályai irányadók. A verseny kezdete pont fél 3 órakor. — Mindezekből látható, hogy a pécsi atletikai klub mindent elkövet házi versenyének minél érdekesebbé tételére; persze ez az érdekesség nagyban függ a minél számosabb nevezéstől, mire e helyen is felhívjuk a klub tagjait!

— **(Lovagló iskola.)** A magy. kir. ötödik gyaloghonvéd kerület keretében Pécssett létesített honvédgyalog tisztek lovagló iskolája tegnap nyílt meg. A 17., 18., 19. és 20. honvédgyalogezredek tisztjei vesznek részt az iskolában, melynek parancsnoka Tomcsányi József honvédhuszárszászados a pécsi 8. honvédhuszárezrednél.

(Magyar Istentisztelet.) Az olassi plébániához tartozó Belvárd és Birján községekben a magyarság a lakosságnak majdnem felét teszi ki. Évek óta kérték már, hogy magyar szó hangozzék templomukban, de azt elérni nem tudták. Most, hogy a plébános meghalt, újból kérelmeztek. Troll püspöki helynöknél egy küldöttség járt ügyük elintézésé végett. A szelid lelkű főpásstorhelyettes kérelmük jogosságát elismerte, örvendett azon, hogy sürgetik a magyar Istentiszteletet. Belvárdra nézve, kiknek kérelme az előbbi püspök által már elintéztetett, kijelentette, hogy a hozott határozatot végrehajtatja. A birjániaknak pedig kijelentette, hogy Canonica visitát csak a püspök változtathat meg, a püspöki szék betöltéséig türelemmel legyenek.

— **(Agyon akarta löni.)** Tegnap este a „Kereszt“-korcsmában iszogatott Zódor József, vásári csecsebecseárus. Az esős, szeles idő miatt nagyon kedvetlennek érezte magát a bortól sem tudván felvidulni, kárpóra vette, a mint belépett a korcsmába Tamás Mihály cimbalmos. Ráparancsolt asonnal hogy verjen neki valami vig nótát, mert ő most mulatni akar. Tamás Mihály azonban azt felelte, hogy a nótát vendégre válogatja s ő bizony nem koptatja egy szál

vendég kedvéért a rézhurokat. Zódornak se kellett több; nagy mérgesen kelt fel az asztaltól s elhagyta a korcsmát. A cimbalmos örült, hogy a „nyavalyás vendégje“ eltávozott; de nem sokáig örülhetett, mert rövid idő múlva visszatért Zódor József és pisztolyal a kezében állt a cigány elé, hogy mindjárt lelővi, ha nem cimbalmozik neki Persze Tamás Mihály ezen halálra ijedt, a korcsmáros népe is elősereglett s lecsillapították valahogy a gyilkolni akaró vendéget addig, míg a rendőrök meg nem érkeztek, a kik aztán bevitték Zódor Józsefet a kóterba. Majd a bíróság fogja kérdőre vonni életve szélys fenyegetés miatt.

— **(A két József.)** Régi cimborái egymásnak Kerekes József és Szvaratkó József. Együtt szoktak napszámot fát vágni s a keresményüket is együtt szokták — elinni a pálinkásbutikában. Így tettek tegnap este is. Egész nap vágta a fát; mikor aztán ugy 5 órára elkészültek vele, zsebrevágták a napszámot s betértek egyik Jókai-téri pálinkásboltba, hogy a közös munka után közösen élvezzék a nyugalmat. Persze pálinkaivás nélkül ez a nyugalom nem ért volna semmit s épen ezért a két József ivott is, a hogy a torkán befért. Mikor pedig a pálinka melegíteni kezdte őket belülről, valami nagy haragot éreztek egyszerre feltámadni a lelkükben. Kerekes József azért haragudott, hogy a társa nem kért pár tizfilléssel többet a favágásért; Szvaratkó József pedig azért volt dühös, mert hitte, hogy ő jobban megerőltette magát a favágásban, mint Kerekes József. Ezen aztán szóról-szóra összekaptak s rendeztek olyan hatalmas verekedést, mely még az utcán is folytatódott, a vége pedig a rendőrségnél játszódott le, hova a két Józsefet egy rendőr bekísérte. Persze, a kóterba tették őket éjszakára s csendháborításért a nyakukba rónak pár huszonnégyórás fogságot.

— **(Rassia.)** Az éjjel a rendőrség rassiát tartott s dacára a pocsék, zivataros időnek, elég jó eredménnyel, mert összesen 7 csavargót szedtek össze az utcákon és a lebujokban. A hét letartóztatott közül 6 az erősebb nemhez tartozik; 1 pedig a gyengébb nem képviselője. A letartóztatottakat illetőségi helyükre fogják utaztatni.

— **(Körözött hadköteles.)** Isoó Gyula, miszlai születésű, első korosztályu hadkötelest körözött most a győnki főszerbíróság. Isoó Gyulának most kellett volna a sorozó bizottság elé állnia, de mert tartózkodási helye ismeretlen, arra megidézhető sem volt. S mivel ő maga nem igen kapadzik a katonaság gyönyörűségei után s jószántából nem jelentkezett a sorozásra, most körözik s ha feltalálják mégis csak a „mérce“ alá kerül s ha beválik, bizony meg kell ismernie a gyöngy életet.

— **(Rémlátás.)** A pécsi cipész ipartársulattól a tegnapi napon panaszoló levelet vettünk, melyben az van elöadva, hogy az még sem járja, hogy a realiskola igazgatója az ezredévi tornaversenyre fölránduló 50 tanulónak a cipőjét nem helybeli iparosoknál, hanem Róth Béla kereskedőnél rendelte meg, a ki tudvalevőleg nem is honi, hanem külföldi gyártmányokkal kereskedik.

A helyett, hogy az éles kifakadásokat tartalmazó panaszoló levelet közzétennék, utána jártunk a dolognak és a panaszoló testületnek tudomására hoztuk, hogy az igazgató nem kötötte ki föltétlenül, hogy Róth Bélánál kell a tanulónak a cipőt beszerezni, csak annyit rendelt el, hogy egyforma, fekete, fűzős, ugynevezett „Bergsteiger“ cipők legyenek. Így aztán a realiskola 20 növendéke másutt szerezte is be a cipőjét. Tekintve azonban, hogy helybeli iparosaink 6—7 frtért vállalkoztak volna az előirt minőségű cipő szállítására, Róth Béla pedig 4 frt 20 kr-jával szállította azokat, már csak anyagi szempontokat tekintve is, könnyen megérthető, hogy a szülők nagyobb része Róthnál szerezte be szűkségletét, valamint a gimnáziumtól fölránduló 33 diák is. Efféle panaszok nem szolgálnak az iparosok előnyére, legfeljebb reklámul szolgálnak a kipécézett kereskedőknek. Ugy-e pedig nem ezt akarták elérni?

— **(Halálozás.)** Özv. Hóman Ferencné, szül. Kertvöllesy Ilona, tegnap este 30 éves korában elhunyt. Temetése holnap (szombaton) délután 5 órakor lesz a szigeti országút 31. szám alatti házból a szigeti külvárosi temetőben. Lelkiudvéért az engesztelő szentmise f. hó 20-án délelőtt 10 órakor lesz a Ferencrendiek templomában.

— **(Szőkevény napszámos.)** Takács György pécsi születésű, 28 éves napszámos valami hatóság elleni erőszak miatt összetűzésbe jött a törvényparagrafusokkal s ezért a budapesti kir. törvényszék megindította ellene a bünvádi eljárást. Takácsnak azonban, ugy látszik, nagy oka volt a bünvádi eljárás eredményétől rettegni, mert nem merte bevárni Budapesten annak lefolyását, hanem a napokban megszökött. A szőkevény napszámos körözését a törvényszék elrendelte s a pécsi rendőrség is keresi Takács Györgyöt, hogy nem-e itthon húzta meg magát a büntetés elől.

— **(A németbolyi tejszövetkezet.)** A németbolyi tejszövetkezet, midőn megalakult, bizonyára nem számolt le azokkal az eshetőségekkel, a melyek az egészséges üzemtér és eredményes produkció rovására lehetnek. Mert csakis ennek a körülménynek lehet betudni azt, hogy a szövetkezet a munkát néha beszüntette, vagy hogy a szomszéd községek tejszállítása minduntalan fennakadást szenved. Így, alig hogy elkezdtek nagy huza vona után a babarciak a tejszállítást, máris abban kellett azt hagyni, a mi most már harmadszor történt meg. Csakhogy ez utóbbi fennakadásnak jelenleg financiai oka van. A szövetkezet ugyanis, midőn az első havi számadását megcsinálta, az 150 forint deficitel járt, a mi a második hónapban is ismétlődött. Ámde a helytelen gazdálkodásnak a levét a szegény községeknek kell meginniok, mert a szövetkezet ezentúl 4 kr-jával váltja be a tejet, holott azelőtt 4 és fél frt adott; valamint azon két szegény könyvivőnek, kik 30—30 forint havi illetményvel voltak dotálva, de most kikapták a laufpasszt. A tejár leszállításának ügyében folyó hó 15-én három tagu küldöttséget menesztett a vidékre, így Babarcra, valamint a szomszédos Lancsukra is. Ezekután még most sem bi-

zonyos, hogy a nép belemegy-e ebbe az ajánlatba, avagy sem. Hihető azonban, hogy a nép egyrésze beleegyezik a dologba, különösen a szegényebbek, kik inkább nélkülöznek valamit a tejükből, csakhogy néhány forinthez jussanak. Mint már megirtuk ez ügyben, a tejszállítás fennakadásának egyik oka az is volt, hogy a szövetkezet a „Hungáriá“-val nem kötött írásbeli szerződést. És ennek következtében történt, hogy a szövetkezet az eladásra nézve tulprodukciónál állt szemben s a mire nem számított, a kész áruk nagy részét kéz alatt igyekeztek tulajadni, a mi azonban szintén nem egészen sikerülvén, kész volt a deficit és pedig a szegény falusi nép rovására.

— **(Tolvaj disznóhajcsár.)** Ostrovics József, dörmőtöri születésű disznóhajcsár, sehogysem volt megelégedve azzal az életpályával, a mit a sora rendelt számára. Megunta már, hogy mindig csak a mások sertéseit hajtsa vásárról-vásárra; azt szeretette volna, ha mint a maga gazdája kereskedhetett volna sertésekkel. Ezt a vágyát elérni azonban azért nem tudta, mert nem volt pénze. Végre is arra a gondolatra jött, hogy ha nincs neki saját pénze, van a gazdájának elég arra, hogy neki is adhasson. S egy alkalmas pillanatban behatolt a gazdája szobájába a ott feltörte a szekrényt s abból az ott talált készpénzt, pár száz forintot elemelte. Természetesen, számot vetett magával már jó eleve arra nézve, hogy neki a lopás elkövetése után meg kell szőknie és egy jobb hazában fogni hozzá a lopott pénz segítségével a sertéskereskedelem felvirágoztatásához. Így is tett. S a szerencse kedvezett is neki; mert a lopást már későn vették észre, mikor a tolvaj hajcsárnak hült helye volt. Most a csendőrség keresi.

— **(Gyanus bukás Mohácson.)** Mohácsról írja levelezőnk, hogy Fischer Ignác ottani rőföskereskedő 20—25 ezer frt passzivával csödbe került. Fischer tavaly csekély összeggel oly nagy alapra fektette üzletét, hogy bukása előrelátható volt. A hitelezői egyület már napok előtt figyelmeztették, hogy Fischer raktáron levő áruit potom áron vesztegeti. Ez már rövid idő alatt a harmadik gyanus bukás Mohácson.

— **(Mikor a cigányleány hegedül.)** Nyári Irén, tizenhétéves cigányleányt lopás vétsége miatt keresi most a rendőrség. A fiatal leány, a ki különben Gamásra való, megtanulta a vonót használni az apjától s bizony tudott ugy hegedülni, mint egy-egy harmadrendű senekar primása. Egy rossz tulajdonsága volt azonban a jó hegedős leánynak. Az ugyanis, hogy csak magányosan járt hegedülni s a kocsmákba ha betévedt valami közönséges vendég, meg se látta, nem hegedült neki. Hanem annál szebben zokogtatta a hegedűjét, ha pénzes embert sejtett a vendégben s bizony-bizony kihegedülte ilyenkor a bugyellárisából az utolsó ezüst forintot is. Ha aztán a vendég nem akart hamarosan megnyilatkozni, egyszerre csak azt vette észre, hogy a leány ott ül a térdén és szemébe kacsintva fekete, tüzes szemével, ugy húzza a fülébe a legszebb nótákat. A napokban is így koppasztotta meg egyik kliensét az ügyes leány; csakhogy a pénzen kívül még egy arany

gyűrűt is elvett tőle, a mit a rendőrség már csak későn vett észre. A pénzt úgy adta oda neki, igaz; de a gyűrűt úgy lopta le az ujjáról a leány. Ezért aztán feljelentette a rendőrségnél, a kik most keresik a tolvaj cigányleányt.

— **(Bekormozott rabló az országúton.)** Szegvárdi levelezőnk írja: Mult vasárnap Glöckner János Rédes tolnamegyei puztáról gyalog indult Bonyhádra, a hol az ügyvédnél valami dolga volt. Amint hazafelé indult, Nagy-Tabód és Bonyhád között az országúton egy bekormozott rabló megtámadta, pénzt követelte. A megrémült ember át is adta erszényét, melyben 80 frt volt. Ezzel azonban a rabló nem elégedett meg, hanem még több pénzt is követelve, agyba-főbe verte áldozatát. Az utasok este találták meg Glöcknert vérbe-fagyva az ut szélén s hazaszállították. A bonyhádi csendőrök másnap már elfogták a rablót Keller Simon személyében, kinél a pénzes erszényt is megtalálták. A rablót a járásbíróság börtönébe kísérték.

— **(Az első szoba.)** Ez egy itt maradt színész-anekdota. Ha itt maradt, úgy bizonyára csakis a „pót-szezon“ előtti szintársulat tagjai körében eshetett meg. Hja azok közt voltak nemcsak jó színészek, de jó gyerekek is, a kik szerettek mókázni az életben is. Nos hát egy alkalommal közülök valaki így dicsekedett a lakásával: „Képzeljétek, ma bekiáltott hozzám az inasom a negyedik szobából az ötödik szobámba, hogy a harmadik szobában egy vendégem vár, a ki a második szoba ajtaját nyitva hagyta . . . stb.“ Megbámulták ezt a nagy

előkelőséget. Kis vártatra az egyik jókedvű komikus egykedvűen de erős célzással rákezdi:

— Csodálatos dolog történt én velem is máma.

— Mi az? Mi történt? Ostromolták.

— Hát képzeljétek, ülök a második szobámba és egyszerre valami meglep és elkezdek hallucinálni. Felugrom, be akarok rohanni az első szobába és minden igyekezésem és erőm dacára nem tudtam oda bemenni . . .

— Miért? kérdezték rejtelmesen.

— Mert első szobám nincsen, felelt a komikus egykedvűen.

— **(Hogy támad a tűz?)** Hogy a legtöbb esetben vétkes gondatlanság a legtöbb tűzveszedelem okozója, arra tegnap este maga a rendőrség is tapasztalatot szerzhett. Történt ugyanis, hogy egy király-utcai házban szolgáló cseléd lement a pincébe s mert elfelejtett magával gyertyát vinni, a pincében levő szalmából felmarkolt egy csomót és azt meggyújtotta. Persze a vétkesen gondatlan cselédet ezen rajtakapták s nagy ijedelmet okozott, mivel azt hitték, hogy gyújtogatni akar. A minthogy könnyelműségéből nagyon könnyen származhatott volna tűzveszedelem is.

Művészet, irodalom.

○ **Három testőr.** Kényelmesen meg lehetett olvasni tegnap este a színház eljlesztőn csekély publikumát. Persze, persze köny-

nyen az időre foghatjuk, hogy az volt az oka, a miért szőllyékben, páholyokban, erkélyen, állóhelyen és karsaton alig nésték összevissza százan az előadást; pedig hát nemcsak ez volt ám az egyedüli ok. A publikum, a kik Fűredi (Fűret) Béla kedvéért a „Figaro lakodalmá“-ra elég szép számban berukkoltak, elégnék tartotta egyszeri áldozatközségét; másodszor már nem reasktrótt egy sokat látott és olyan jó előadásnak semmi esetre sem ígérkező darab megtekintésére, mint a milyen jó előadásban a szintársulat régi erdi adták a „Három testőr“-t. Okosan is tették, a kik otthon maradtak; a ki megtalán először látta Hercegh Ferencnek e sokat dicsért bohózatát, nem a legjobb véleményre nyerte róla, mert bizony szűrés és rosszkedvű alakokat látott a színpadon még a — boros pincében is, a hol pedig, tudvalevőleg mindenki jókedvű szokott lenni. Fűredi Béla (Rátky szerkesztő) most sokkal inkább megfelelő szerep birtokába jutott, mint „Figaro lakodalmá“-ban, s ma is arról tett bizonyosságot, hogy értelmes, igyekvő színész s alapos tanulmány és gyakorlat után jó színész is válhatik belőle. Boross Endre Pollacsek szerepében elég jó volt ugyan, de bizony a mi Dezsérynk Pollacsekjét nem érte utol. Gyarmathy Gusztáv és Polgár Sándor, előbbi Hortovayt, utóbbi Kossinzyt sikerülten adták. Kézdí Juliska a szokott kedvességgel játszott; Polgárné pedig Liza szerepében semmi kívánni valót sem hagyott fenn. Tudvalevőleg Lizát Kal-

Saul s az a kis asszony hogy jön magához egy pillanat alatt az ura oldala mellett előbbi gyengeségéből.

S idegesen ugrik fel helyéről, mert nem szereti látni. És odamegy, a hol az ura, meg Dömeházi Átház és Makai Gizella élénk társalgásba vannak merülve a polgármesterékkal s az őket körülvevő nagy csoporttal.

A nyugalmazott megyei közgyám sietve lép Dömeháziékhoz, szinte törve maga előtt a sokaságot.

— Istenem, azt hallottam, hogy őnagysága rosszul van. De látom, hogy nincs semmi baj már s igen örülök . . .

— Egy kis gyengeség volt, kedves bátyám. Vág a szavaiba Saul.

— No hála az Égnek, hogy elmúlt. Hejh, istenkém, sok aggodalmat is okoz ő nagysága nekünk az ő gyenge szervezeteivel . . . Folytatja az öreg az ő szokimondó bőbeszédűségével. Képzeljék — s ezt Fejes Berciékhez intézi — az én Saul fiam ahhoz az esethez köti, hogy fellép képviselőjelöltül, ha őnagysága nem gyengélkedik. Node akkor biztosan fel is lép; hiszen muló gyengeség ez csak, fiatal asszonyok hamar tulesnek rajta.

S mert látja az öreg, hogy hallgatnak reá és Dömeházi Saulné szemébe felcsillámló reménysugárt lopnak a nyájas, szelid szavai, nagy hévvel folytatja:

— Hejh, pedig de csúful megbukunk, ha esetleg mást kell jelölnünk. Mert ennek a Kővárinak erős a pártja; aztán meg pénzzel is bírja. S ott van mellette az az apát. Már őcsém, terhedre ne essék, de ilyen rokont se kívánnék magamnak! . . . Mi oka lehet an-

Gyorsan, hevesen mondta e szavakat az asszony. S azoközben ráfűggesztette a szeméit Saulra és hosszasan, fürkészően nézett az arcába, mintha keresné azon, hogy a mit mondott, meg is értette az, a kihez mondta.

S a mint látta, Saul megértette, mert visszanez a szeméi közé azzal a tekintettel, mivel régen nézni szokott rá, akkor, mikor még ő leány volt, az pedig fiatalember s neki a legkedvesebb s talán egyetlen barátja, — egyszerre diadalmas öröm támadt a lázasan pihegő keblében. És biztos, nyugodt hangon mondta.

— Az a boldogság, a mit ön meg is érdemel. Kiséri a hírnév, a dicsőség; otthon ölelő karok várják és szeretik, szeretik forrón . . . Mondja, milyen is lehet az: szeretni?!

Szinte megtoppant az asszony e kérdésére Saul. A ki talán látta, azt gondolhatta; hogy eltévesztette a lépést a táncban, vagy hogy az a szenvedélyesen táncoló szép asszony nagyon kifárasztotta már.

És elfojtott, szinte rekedt hangon felelte:

— Tőlem kérdezi ezt asszonyom?

Vas Aranka keserűen nevetett.

— Hahaha, öntől! S ugyebár nem jól teszem?!

De hát kitől kérdezzem meg?! Tőlem senki se kérdezte, mikor az uram felesége lettem, hogy szeretem-e. Én meg azt gondoltam, hogy meg fogom szeretni; hogy felébred a szívemben a szerelem. S most, hogy látom, hogy hiába reméltem ezt, valami bolondos vágy zaklat, hogy milyen is hát az a szerelem? Eziránt ugyan az anyámat meg se kérdeztem; mert az, mióta asszony vagyok, alig volt nálam egy hétig. Ők a Hortense tan-

már Piroska adta ez előtt; a most Polgárné oly ügyesen tudta helyettesíteni, hogy bizony inkább beillik utódjává, mint a társulat jelenlegi naivája. (→)

Törvényszék.

§ Jelenet a „Zöld hordó“-ban. Ehrenberger József bányásszal történt még 1894. december 4-én az a furcsa historia, hogy más helyett őt verték el, de olyan alaposan, hogy 22 napig nyoma kapott sérülései miatt az ágyat. A jelzett napon ugyanis Ehrenberger a „Zöld hordó“-hoz címzett Bors-féle kocsmában mulatott a mikor este 6 óra tájban haza akart menni, a kocsmá ajtajában egy legény csak rá ugrott és a földre rántotta. Azután odaugrott egy másik is és közös erővel úgy elverték, hogy összetört arccal és bevért fejjel menekülhetett csak el előlük. A két verekedő legényt aztán a rendőrség Bischoff Ferenc és Bischoff József személyében elfogta, akik azonban tagadták, mintha ők verték volna meg a bányást. S mikor a pécsi kir. törvényszék súlyos testi sértésért 3—3 havi fogházat mért rájuk, perújítással is éltek a ügyükben új végtárgyalás is lett elrendelve. Ezen a végtárgyaláson azonban most Ehrenberger mulató társai Paff József és Preller Antal beigazolták, hogy a két Bischoff verte meg Ehrenberget, még pedig minden ok nélkül s ezért a kir. törvényszék most újból elítélte őket 3—3 havi fogházra és 5—5 frt pénzbüntetésre. A mely ítélet ellen a vádlottak — következetesen — most is feleltek.

§ A két sváb. Paragi József, pécsi

káptalani erdőőr, a Bogdása községhez tartozó Körösnöye pusztán a káptalani erdőben Kimpf József és Kimpf István nagyho mokpusztai lakókat gombassedésen kapta a mult év július hó 8-án. Felhívta tehát őket, hogy menjenek ki az erdőből; de a két sváb erre nem volt hajlandó, sőt Kimpf István hozzáugrott s le akarta kapni a válláról a fegyverét, Kimpf József pedig egy késsel támadt rá és vállon szurta. A támadók ellenében az erdőőr megtöltötte gyorsan a fegyverét, a mikor aztán azok elszaladtak s csak ma találkoztak viszont Paragival, a ki hatóság elleni erőszak és könnyű testi sértés miatt jelentette fel őket a pécsi kir. törvényszéknél. A végtárgyalás adatai során a két sváb bűnössége ma beigazolást nyervén, a kir. törvényszék Kimpf Józsefet kéthavi, Kimpf Istvánt pedig egy havi börtönre ítélte. Az elítéltek feleltek; de felelkezett az ítélet ellen a közvédlő is.

§ Tolvaj pékinas. Király József, siklósi illetőségű, alig 16 éves pékinas. Beremenden a süteménykihordás hasznos sportját űzve, betért naponkiut Vörös Gyula gőzmalomtulajdonos házába is; ott az előszobában többször látta a falon függeni a gőzmalom aranyóráját láncostul együtt, a mi annyira megtetszett neki, hogy egy alkalmas pillanatban leemelte a szögről, zsebrevágta és Götner Nándor oldi kocsmárosnál elzalogosította harminc krajcárért. A lopás azon kitudódván, az óra jogos tulajdonosához vissza, a tolvaj pékinas pedig be a pécsi kir. ügyészség fogházába került, hol 5 hetet ült már, a hogy ma a fejére szabott a kir. törvényszék a lopásért 6 havi fogházat. Az ítélet jogerőssé válván, még egy hetet kell ülnie a tolvaj pékinasnak a torkára forrt turpisságért.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. április 20-án.

1417. Kelemen János ellen magán és közokirat hamisítás miatt.
 1418. Tóth Sándor ellen hatóság elleni erőszak és megvesztegetés miatt.
 1419. Kelemen Dávid ellen könnyű testi sértés miatt.
 1421. Nagy Lajos ellen idegen ingó vagyongrongálása miatt.
 1896. április 22-én.
 1420. Bedő János és társa ellen lopás miatt.
 1582. Lőrinc József és társa ellen lopás miatt.
 2553. Hauck Erzsébet és Bauer Anna ellen magzat elhajtás büntetetténe vétsége miatt.
 1896. évi április 24-én.
 1503. Braun János ellen sikkasztás miatt.
 1588. Ifj. Lauli Ferenc ellen többrendbeli sikkasztás miatt.
 1943. Józsa István ellen súlyos testi sértés miatt.
 27211 Lauli Ferenc ellen sikkasztás miatt.

Szóbéli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. április 21-én

1. Özv. Geiszt Györgyné — Müller János és társai d. e. 8 és fél óra.
 2. ifj. Jandó János — Szieberth Nándor d. e. 9 óra.

tival egyetemben megvannak Pesten. Kit kérdezzek hát meg? Az uram nagynénjét, vagy talán . . . hahaha! magát az uramat?!

Saul szinte leste az asszony szavait annak piros, a sok beszéd és lázas pihegés közben szinte szárazzá, szomjassá vált ajkairól. De felelni nem felelt rá semmit.

Az pedig beszélt tovább.

— Lásd, ha maga ott lett volna mellettem akkor, magát okvetlenül megkérdeztem volna. És nem lennék ma az, a ki vagyok; egy asszony, aki azt sem tudja, mi a szerelem!

Megint nevetett azzal a keserűséggel, a mely szinte elrémitővé tette.

— S egy bolond, a ki ime most olyantól kérdezem ezt, a ki nagyon tudja már, szerető karok közt régen megtalálta, de nekem, nekem ha meg is magyarázza, megértetni velem nem lesz képes soha! . . . Mit is gondol felőlem, mondja, Saul?!

S odahajol ismét közel a férfihez s megint beletemeti két tüszben égő, lángoló szeméit az arcába.

— Azt gondolom, asszonyom, hogy kegyed valóban boldogtalan. És ha csak tőlem függ, szívesen ajánlom fel szolgálatomat, hogy ez a boldogtalanság minél hamarabb és minél messzebb elkerülje.

Epen vége volt a táncnak. Vas Aranka csak ezt az egy szót mondta: köszönöm!

És est vehette Saul ígéretéért is, de gondolhatta annak is, hogy a táncra értette az asszony, aki pihegve, kipirult, szinte diadalmas arccal vetette le magát a táncterem faia mellett álló széksornál a legközelebbi székbe.

Ideje pedig nem volt, hogy megkérdezhesse, minek vegye e köszönetet.

Ott állt a táncterem ellenkező oldalán, szemben a helylyel, hová Kővári Gézanét kísérte, halvány, fehér arccal, szinte egész testében remegve, a felesége. Jolán és Szabó Gyuri aggódó arccal vették körül, míg Fejes Berci a sokaság közt utat törve magának, épen akkor ért hozzá, mikor a szemé találkozott a hullámszó párok tömege felett Évi megtört, bágyadt színű szemével.

— Saul, a feleséged . . .

Fejes Berci csak ennyit mondhatott aggodalmas hangon, mert már Saul sietve ment oda hozzájuk és szeretettel fogta meg a remegő, sápadt kis asszony kezét.

— Mi bajod, drágám . . . ?

— A tánc, bizonyára a tánc okozta a gyengeséget. Vélik Jolán és az ura, úgy Fejes Berci is.

— Igen, a tánc, Saul. Majd jobban leszek . . .

S remegve húzódik oda az ura mellé Évi, mintha tőle várná a segítséget, az erőt a kicsi testét meglepő gyengeség ellen.

Ő maga sem tudja, miért, de mikor a tánc végén megpillantotta Saul karján azt a szép, azt a ragyogó, büszke asszonyt, egyszerre úgy elszorult a szíve. És bizonyára összeesett volna, ha Fejes Berci erős karjaiba fel nem fogja és helyére nem veseti.

De most már itt van megint ő mellette Saul. Itt van és ez erőt ad neki ismét, s nem is gondol többé arra a büszke, szép asszonyra.

Aki pedig valami megmagyarázhatatlan féltékenységgel látja, hogy mint siet a feleségéhez Dömeházi

3. Horváth Istvánné — Kulutáczi Antal és neje d. e. 9 és fél óra.
4. Frányim Pávó — özv. Benák Sztipóné d. e. 10 óra.
5. Turony község — Faddi János d. e. 10 és fél óra.

1896. április 22-én.

1. Schwabach Zs. G. — ifj. Schmidt Vilmos d. e. fél 8.
2. Hergyó Ferenc és társai — Tóth Bence és György d. e. 9.
3. Németbólyi segélyegylet — Marci Mató és társai d. e. fél 10.
4. Igert Mihály — Hegedűs Sámuel d. e. 10.
5. Tóttósi János — Helm Sámuel d. e. 11.

Április hó 23-án.

1. Gerényi Györgyné — Mathievics György délelőtt 8 és félóra.
2. Dr. Darányi Ödön — Pfern & Comp. délelőtt 9 óra.
3. Schwabach Zs. G. — Fehér József és társai délelőtt 9 és félóra.
4. Spitzer Adolf — Milits György és társai délelőtt 10 óra.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Április hó 17-én. —

Buza készáru	6.95—7.05
" tavassza	6.90—6.90
" őszre	7.14—7.97
Rozs	6.32—6.15
Árpa	4.90—5.35
Kukoricza	4.05—4.50
Zab	6.10—6.15
Káp. repce	24
Magy. aranyjárdék	122.—
" koronajárdék	98.75
Regalé-kötvény	100.10
Magy. nyereséjsoraj	154.50
Tiszaszabályozási kölc.	142.50
Oszt papírajárdék	100.50
" aranyjárdék	122.—
" koronajárdék	100.25
1864-iki sorajegy	192.—
Magy. vörös ker. soraj.	10.50
Osztrák " " "	18.50
Olasz " " "	12.—
Bazilika-sorajegy	6.50
Jósziv-sorajegy	3.10
Német márka	59.85
100 frank (francia)	47.85
100 lira (olasz)	44.10
10 font sterling (angol)	120.50

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 17-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején elnök bejelentette Perényi Péter b. orsz. képviselő elhunytát. A Ház részvételét jegyzőkönyvileg fejezi ki.

Kossuth Ferenc megrótta a kormány titkolozását. Beszéde végén az önálló jegybankot követeli.

Utána Molnár József, Bornemisza István, Horváth Gyula, Bujánovits Sándor és végül a miniszter voltak a főszóvalók; szünet után pedig Ugron Gábor, Tóth János és Holló Lajos.

Bánffy b. az ellenzéki férfakkal megállapodott, hogy a pénzügyi tárca letárgyalása után az apróbb javaslatok, kedden, vagy szerdán a millenniumi javaslat tárgyalásáig, mely utóbbi alkalommal a képviselők ünnepi ruhában megjelennek és a javaslatot hozzászólás nélkül megszavazzák, a mit nyomtatás nélkül az ünnepi összejövetel főrendekhez, a hol szintén megszavazzák.

TÁVIRATOK.

— **Krieghammer beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Híre futott a fővárosban, hogy Krieghammer lemondott. Bánffy b. a kérdezősködő képviselőknek kijelentette, hogy ez teljes lehetetlen, hisz még tegnap a király elnöklése alatt tanácskoztak. Ez bizonyára álhír, legfeljebb annyi lehetséges, hogy Krieghammer baja súlyosbodott és most beteg fekszik.

— **Egy munkás merénylete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kolozsvárott Hatházy Sándor dohánygyári igazgatóra egy elbocsátott munkás háromszor rálőtt és aztán elmene-kült. Az igazgató súlyosan sérült.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

470. sz.
tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbírósa mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ke-rese Kálmán, Dürr Boldizsár és Sohiller János végrehajthatónak, Taubert Henrik vég-rehajthatást szenvedő elleni 70 frt 494 frt 78 kr. és 50 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbírósa területén levő, Ráczkozár köz-ségben fekvő a ráczkozári 516. sz. tjkvben A. † 151 hrsz. 76. sz. ház udvar és kertre 432 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1896. évi április hó 24. napján d. e. 10 órakor Ráczkozáron a köz-ségi házban megtartandó nyilvános árveré-sen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-gatlan becsárának 10%-át, vagyis 43 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal átszámított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezé-hez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon 1896 évi február hó 8 napján. A kir. járásbírósa, mint tkvi hatóság.

Warga Jenő

kir. eljárásbíró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

— nagyban és kicsinyben —

BUDAPEST,

VIII., kerpesi-ut 49.

Nagyraktár mindennemű

bőrök,

cipősz-kellékek,

és saját készítményű
cipő-felsőrészekből.

Nagyképes árjegyzőkönyv most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök, egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő csipész- és csim-madia-mester uraknak ajánlom bőr-ak-táromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasuton csakis utánvét mellett azonnal eszkö-zöltetnek.

Beccsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs ét-vágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint min-dennemű gyomor-bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztillát.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

Fontos minden kocsi-tulajdonosra!

I. bécs-ujhelyi gyanta- és terpentínolaj-finomító vállalat, kátrány-termékek és zsiradék-árak gyára

Furtenbach Ferenc

Bécs-Ujhelyen.

Bejegyzett

védjegy.

Eddig utol nem ért kenő-képeség.

Új különleges tengely-kenőcs
olaj- és félolaj-tengelyek részére.

Fagyás, a tengely áttűzése és le-folyás kizárva.

Nélkülözhetetlen kijárt tengelyek számára.

Előnyös nyílt teherkocsi-tengelyekre nézve is. — Bármilyen kenő-készülékkel is alkalmazható.

Vegyileg megvizsgálva! Gyakorlatilag ki-próbálva!

Savmentes. Vizmentes. Gyantamentes.

Szétküldés csak eredeti 5 kilós bádog-dobozokban

Egy doboz ára:

Ausztria-Magyarországba bérmentve minden postaállomásra	2 frt 50 kr.
Bosznia-Hercegovinába bérmentve minden postaállomásra	2 frt 75 kr.
Külföld részére Bécs-Ujhelyről	2 frt 25 kr.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Sétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccasé börtörök valódi ezüst ékít.
máj és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

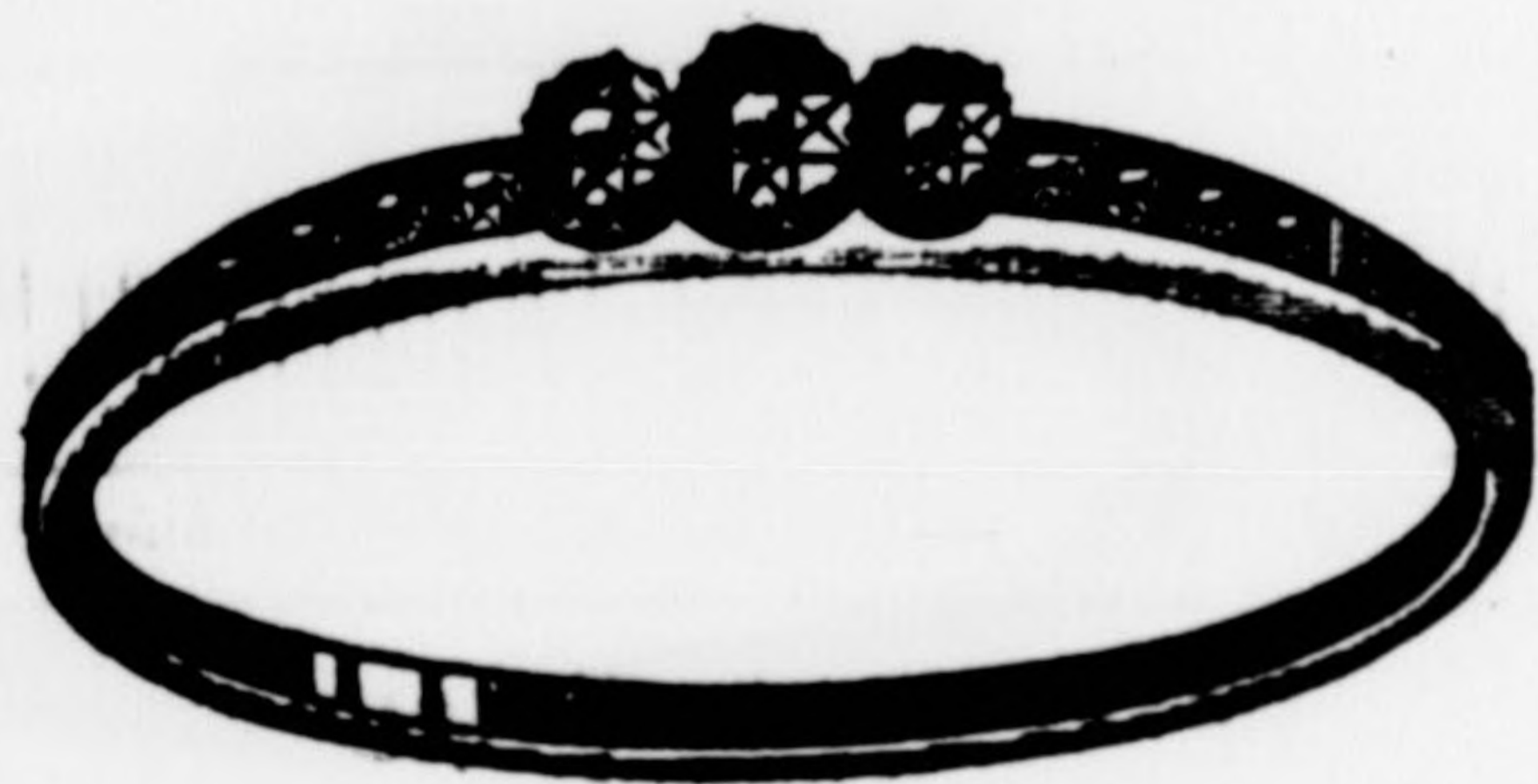
Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, cukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajczi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellett igen rövid idő alatt készítettnek.

